اخبار

محمد گلریز در انتقاد از برگزاری جشنواره موسیقی‌فجر:

یک کنسرت انقلابی هم در آن وجود ندارد!

محمد گلریز در نشست خبری جشنواره مدرسه عشق در انتقاد به جشنواره موسیقی فجر گفت: این جشنواره خالی از کنسرت‌های بسیج، مقاومت و انقلاب است و حتی یک کنسرت موسیقی انقلابی نیز در آن وجود ندارد. وی افزود: جشنواره موسیقی فجر دچار درهم ریختگی عجیبی است و کسانی که در فتنه ۸۸ همراه با فتنه‌گران بودند به این جشنواره دعوت شدند که با فشار مردم حذف شدند. خواننده سرودهای خاطره‌انگیز انقلاب در نشست خبری چهارمین جشنواره فرهنگی - هنری مدرسه عشق گفت: ما معتقدیم هنر رساترین ابزار بیان ارزش‌های انقلاب است و به دنبال استفاده درست از آن هستیم تا در برابر جشنواره‌های غربی که نگاه بومی به کشور ندارند قرار بگیریم. گلریز با بیان اینکه شاهد حضور موسیقی مبتذل راک در جشنواره موسیقی فجر هستیم، تاکید کرد: در این دوره از جشنواره موسیقی فجر کارهای ملی کمی داریم و موسیقی پاپ حضور بیشتری دارد ولی شعر و موسیقی موجود بی‌هدف است و حتی برخی از موسیقی‌ها از نظر پزشکی نیز مضر است. گلریز درباره وضعیت موسیقی امروز ادامه داد: در عرصه موسیقی شاهد رخ دادن یک فاجعه هستیم و مسؤولان و هنرمندان انقلابی تنها نظاره‌گر حوادث هستند؛ این چه تفکری است که می‌گوید کار مبتذل پاپ بی‌محتوا بسازیم تا جوانان جذب غرب نشوند. باید سراغ چهره‌های متعهد و متخصص رفت و سوال این است که چرا از چنین افرادی دعوت نمی‌شود تا درباره موسیقی فجر نظر دهند. دبیر بخش موسیقی و سرود جشنواره مدرسه عشق با اشاره به اهداف برگزاری جشنواره مدرسه عشق گفت: ما در سراسر کشور ۵۰ هزار پایگاه بسیج و ۲۰ میلیون بسیجی داریم که در بین آنها هنرمندانی حضور دارند که آثار فاخر و ارزشمندی را ارائه می‌کنند. محمد گلریز در ادامه گفت: هدف از برگزاری این جشنواره تقویت ارزش‌های متعالی هنر موسیقی است و تلاش کرده‌ایم در این بخش سطح هنری را افزایش داده و با موسیقی مبتذل مقابله کنیم. وی افزود: هنر موسیقی هنری اثرگذار و شاید اثرگذارترین هنر باشد اما رسانه‌های شنیداری و دیداری ما در این عرصه کار خاصی نمی‌کنند و سیل موسیقی بی‌محتوا و مبتذل دارای ریتم‌های مستهجن گریبان‌گیر ما شده است.

■■■

عزت‌الله ضرغامی:

«کیمیا» در جذب مخاطب نمره قبولی گرفت

عزت‌الله ضرغامی، رئیس سابق رسانه ملی در کانال تلگرامی‌اش نوشت: مجموعه تلویزیونی «کیمیا» با نمره قبولی در جذب مخاطب در زمان طولانی، پس از ۱۱۰ قسمت به اتمام رسید. از همه دست‌اندرکاران تولید آن ممنونم. وی افزود: مهم‌ترین شاخصه موفقیت سریال‌های تاریخی، برخورداری از قصه خوب و فیلمنامه جذاب است تا در کنار آن؛ حوادث و رویدادهای تاریخی به درستی روایت شود. آقای بهبهانی‌نیا با نگارش سریال کیمیا اوج توانمندی و تعهد به سرزمین مادری‌اش خرمشهر را به اثبات رساند و انصافاً آقای جواد افشار، کارگردان موفق و خستگی‌ناپذیر که افتخار جانبازی دوران دفاع‌مقدس را دارد نیز به زیبایی آن را به تصویر کشید. در طول ماه‌های گذشته مردم ارتباط خوبی با این سریال برقرار کردند و نسل‌های جدید با واقعیات دوران قبل از انقلاب و دفاع‌مقدس به خوبی آشنا شدند. همه عوامل تولید این سریال بویژه بازیگران حرفه‌ای از نسل‌های مختلف سینما و تلویزیون با عشق و علاقه و اعتقاد، کار بزرگی را به اتمام رساندند. مشخصاً نگران نقش شهید محمد جهان‌آرا، سردار بزرگ خرمشهر بودم که خوشبختانه آقای حامد بهداد با درک عمیق از ویژگی‌های این شخصیت و اجرای حرفه‌ای و دیالوگ‌های پخته، آن را به خوبی ایفا کرد. خانم مهراوه شریفی‌نیا هم شایستگی‌های خود را به اثبات رساند و از پس یک کار طولانی و پرافت و خیز موفق بیرون آمد. ان‌شاءالله هیچوقت هم پیر نشوند تا گریمورها برای نقش‌های جوانی ایشان دچار زحمت نشوند! (از باب مطایبه)

■■■

«قندون جهیزیه» به خانه‌ها می‌آید

«قندون جهیزیه» به کارگردانی علی ملاقلی‌پور از صبح سه‌شنبه ۲۷ بهمن‌ماه توسط موسسه هنرهای تصویری سوره در شبکه نمایش خانگی توزیع می‌شود. «قندون جهیزیه» نخستین تجربه فیلمسازی علی ملاقلی‌پور، کارگردان جوان سینما پس از سال‌ها تجربه دستیار کارگردانی بوده که با استقبال قابل توجهی در اکران همراه بود، فیلمی اجتماعی با زمینه طنز که به تاثیرات رسانه‌هایی چون سینما، تلویزیون، اینترنت و ماهواره بر جامعه امروز می‌پردازد.

نگاهی به شیوه برگزاری جشنواره سی‌ویکم موسیقی فجر

ساز ناکوک مدیریت

مرتضی اسماعیل‌دوست: موسیقی، هنر بیان عواطف و اندیشه‌هاست، توسط آلاتی که اگر با تفکری جانانه از خالقی روح‌نواز همراه باشد سبب‌ساز انبساط و البته انقلاب روح آدمی می‌شود. ارسطوی بزرگ، موسیقی را از شعب علم ریاضی می‌دانست و ابوعلی سینای ایرانی نیز در کتاب «شفا»، چه نکته‌های معناساز که بدان آویخت. البته موسیقی امروزی مانند سایر هنرها، عجین یافته با صنعتی شده که گهگاهی پای هنر را می‌لنگاند و از سویی نواهای بی‌راه و صداهای غبارمانده‌ای را به بار می‌نشاند که با هزار زور دستگاه‌های راهبرنده! به دنبال انتقال صداهایی برفک‌زده هستند!

در همجواری سی‌ویکمین دوره جشنواره موسیقی فجر که بزرگ‌ترین رویداد سالانه در زمینه موسیقی خواهد بود، به تحلیل این آوردگاه سالانه صدا می‌پردازیم و به بررسی بخش‌های اجرایی و فنی دست می‌زنیم که هر یک حدیث آه سوزی از تاسف را دربر خواهد داشت. جشنواره‌ای که از ابتدای فراخوان و آغاز به کار تا این روزهای پرهیاهوی برگزاری به بی‌برنامه‌ترین شکل ممکن به سر می‌برد.

جشنواره‌ای که از ۲۱ بهمن‌ماه آغاز شده و تا پایان این ماه ادامه دارد و قرار است در روز اول اسفند جوایز جدیدی را که به نشان «باربد» درآمده به دلسپردگان این رویداد هنری اختصاص دهد. البته عنوان موسیقایی به این جشن‌واره! که شکل و فرمی همچون کنسرت‌های سالانه داشته و نشانی از جشنواره‌ای بین‌المللی آن هم با عنوان گرانقدر فجر ندارد، راه دورافتاده‌ای با اصل ماجرا خواهد بود. وانگهی حتی اگر جشنواره را در این شکل چند ساله از برگزاری‌اش به پای بست کنسرت‌واره متصل کنیم، باز هم باید از گسست برنامه‌ها داد سخن برآوریم که در آخرین مورد از بی‌برنامگی مسؤولان برگزاری هنگامی که برای شرکت در کنسرت «شجاعت حسین‌خان»، نوازنده سیتار، ترافیک جنون‌ساز بزرگراه‌ها را پیموده و به برج میلاد رسیدیم، با لغو کنسرت مواجه شدیم. البته گفته‌هایی مبنی بر احتمال لغو برنامه یادشده به دلیل مشکلات روادید نوازنده وجود داشت اما تکرار واژه «امید» در این ایام چنان در گوش‌مان گرم مانده که به دنبال جامی برای نوشیدن خوشگوار آن هستیم! و افسوس که نتیجه انتظارها به درهای بسته‌ای منتهی می‌شود و این بار در جشنواره موسیقی فجر، امید گوش‌سپاری به ساز خوشنواز امید شکسته شد و دلیلش از سوی مجریان، اصرار «شجاعت حسین‌خان» مبنی بر نچسباندن مُهر روادید ایران به گذرنامه‌اش بود تا اجرایش در آمریکا به مشکل برنخورد! البته پیش این هم که نه «شجاعت حسین‌خان»ی بود و نه روادید، ساز ناکوک مدیریت بر جشنواره هویدا بود که چنگ دلربا را به خراش روح بیقرار مخاطبان کشاند تا نشان دهد راه این دوره نیز بسان دوره‌های پیشین در مسیری ناهموار بوده و ره به مقصودی نخواهد برد.

پیش از آغاز سی‌ویکمین دوره جشنواره موسیقی فجر مانند همه جشنواره‌های برگزارشده چون فیلم، تئاتر و تجسمی شاهد انواع وعده‌های مجریان مبنی بر برپایی رویدادی متمایز بودیم و چه عکس‌ها و خنده‌ها که در برابر دوربین عکاسان به ثبت نرسید!

حالا در این چند روز از برگزاری جشنواره موسیقی، شاهد به هم ریختگی برنامه‌ها و مختل شدن زمان و برنامه‌ریزی مخاطبان علاقه‌مند به حضور در این رویداد هستیم؛ مردمی که بلیت برای شرکت در کنسرت‌ها تهیه کرده و با درهای بسته اجرای برنامه‌های گروه موسیقی تندر، کاوه یغمایی و شجاعت حسین‌خان مواجه شدند و تا پایان ماجرا باید به نظاره درآورد که باز کدامین بهانه‌ها از سوی مدیریت جشنواره برای لغو برنامه‌ها و به هم ریختگی‌های صورت یافته به مدیران میانی جهت ابلاغ به رسانه‌ها و مردم صورت خواهد یافت! واقعا جای تعجب است که چگونه عده‌ای که خود را مدیر و مدبر می‌خوانند اقدام به برگزاری رویدادی می‌کنند که هنوز سازوکار برپایی آن صورت نگرفته است و تنها جدولی تهیه کرده و افرادی مطرح در آن می‌گذارند تا شاید تنور رویداد را گرم نگاه دارند و نمی‌دانند این گرما با عدم درایت تبدیل به نقطه جوش مخاطب شده و رسوازدگی برنامه‌ریزان را به دنبال خواهد داشت. اگر شجاعت حسین‌خان دچار مشکلات روادیدی بود و اگر کاوه یغمایی هنوز مجوز برگزاری کنسرتش فراهم نیست و اگر گروه تندر دچار معضلات فنی است، باید پیش از این مورد بررسی قرار می‌گرفت و این هنرمندان بدون پیش‌زمینه لازم مدیران در لیست برنامه‌ریزان جشنواره قرار نمی‌گرفتند. از سویی میزان حواشی و جنجال‌ها پیرامون این جشنواره چنان است که برای طرح آنها نیاز به اشارات بسیاری است و این مساله تنها مختص به این دوره از برگزاری نبوده و نیاز است تدابیری اساسی برای برگزاری جشنواره موسیقی فجر صورت یابد. از باندبازی در جشنواره که علی رهبری، مدیر هنری و رهبر ارکستر سمفونیک تهران به آن اشاره کرد تا نبود ساز و کار رسانه‌ای مشخص و عدم شفافیت در سهمیه‌بندی بلیت برای اهالی رسانه، از سطح کیفی نازل جشنواره و حضور نوازندگان دست چندم خارجی تا عدم وجود امکانات برپایی و تقلیل برگزاری جشنواره به برپایی معجونی از کنسرت‌ها و اینها در حالی است که تنها راهکار متولیان امسال جشنواره در نظر گرفتن سکه‌های بی‌شمار برای برندگان تصور شد تا شاید صدای معترضان با مجموع ۲۶۰ سکه بهار آزادی تا حدی خاموش شود! همچنین ایجاد جایزه‌ای با نام «باربد» که قرار است هر ساله تولیدات موسیقایی را در طول بازه زمانی یک ساله از مهرماه سال پیشین تا مهر جاری مورد بررسی قرار دهد و شامل ۳ بخش آلبوم‌ها، کنسرت‌ها و بخش جانبی است؛ این در حالی است که چنان وضعیت افسارگسیخته‌ای در روند تولیدات موسیقی و نحوه فعالیت گروه‌های موسیقی وجود دارد که به جای اختصاص این جوایز بهتر است فکری به این احوال غمگسارانه شود که حتما مقدم‌تر و پیش‌زمینه برگزاری جشنواره‌ای موثر و ارزنده خواهد بود. جشنواره‌ای که تنها در عنوان به نام فجر رسیده و نشانی از چنین رویداد خجسته‌ای در آثار و نگاه جشنواره هویدا نیست و این دردهای نشسته دوره‌هاست که بر جان جشنواره سنگینی می‌کند.

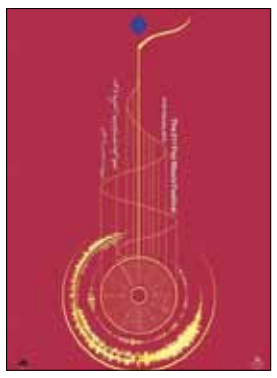

این معضلات در حالی است که مدیران برپایی جشنواره ۲ ماه مانده به آغاز جشنواره موسیقی فجر طی مراسمی خبر از تغییرات ساختاری با بهره‌گیری از تجربیات ۳ دهه گذشته داده بودند و در آن وعده از معرفی و گسترش فرهنگ ایران در داخل و خارج از مرزهای کشور و همچنین حمایت و بسترسازی برای رشد کمی و کیفی موسیقی کشور شده بود، مواردی که تنها در رقص واژه‌ها خلاصه شدند و به روندی اجرایی تبدیل نشدند.

در بخشی از گشایش پرهیاهوی جشنواره امسال، کلیپی از سخنان علی مرادخانی، معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی پخش شد که در آن از کم شدن تصدیگری دولت بر این جشنواره سخن رانده شد. همه این سخنان در کنار ناهمواری برنامه‌های رخ داده در این روزهای برگزاری جشنواره حقیقت ماجرا را عیان می‌کند که نمی‌توان تنها با کلمات به برپایی جشنواره دلخوش بود و مدیریت را در جوسازی‌ها خلاصه کرد!

طبق برنامه‌های اعلام‌شده در شیوه جدید برگزاری جشنواره موسیقی فجر قرار است بیش از ۵۰۰ اثر تولیدشده در قالب آلبوم موسیقی از مهرماه سال ۹۲ تا مهرماه سال ۹۴ در تمام سبک‌ها بررسی شود و جایزه «باربد» با آرای بیش از ۷۰ نفر از موسیقیدانان کشور اهدا شود. انتخاب‌کنندگانی که همانند بسیاری از رای‌های صادره در عالم پشت پرده هنر چندان رویه مشخصی نداشته و هویت افراد صاحب‌نظر باید از پرده بر افتد تا ببینیم با چه پارامترهایی انواع موسیقی، آهنگ‌های با کلام و بی‌کلام، موسیقی نواحی، تک‌نوازی، کلاسیک، پاپ، موسیقی فیوژن و تلفیقی مورد داوری قرار می‌گیرد. معاون هنری وزیر ارشاد در پیام ابلاغ‌شده برای آغاز به کار جشنواره موسیقی از فعالیت چشمگیر بخش بین‌الملل سخن گفت و از نگاه ویژه‌ای که به دیپلماسی فرهنگی شده است و اینکه جشنواره سی‌ویکم می‌تواند نقطه عطفی برای جشنواره‌های موسیقی باشد! اما در این روزها با لغو کنسرت‌ها و به هم‌ریختگی برنامه‌ها و کیفیت پایین اجراها، خیال‌انگیزی مسؤولان به نواهای غمگنانه‌ای نزد مخاطبان بدل شده است.

نگاه

بررسی جایگاه فرهنگ در برنامه ششم توسعه

فاصله میان مجاز و موظف

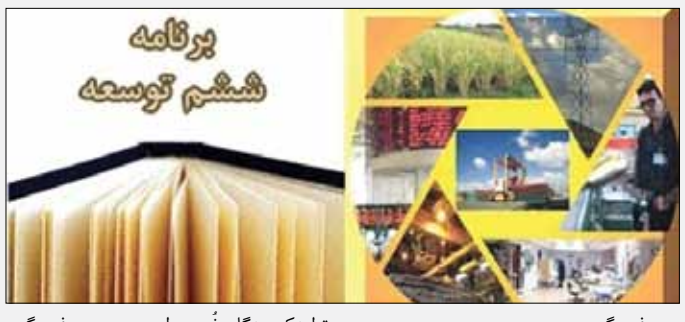

سیاست‌های کلی برنامه ۵ ساله ششم توسعه، ۹ تیرماه سال جاری از سوی رهبر معظم انقلاب به رئیس محترم جمهور ابلاغ شد که یکی از محورهای سه‌گانه مهم آن «تعالی و مقاوم‌سازی فرهنگی» بود. از ۸۰ بند این سیاست‌ها، ۶ بند به طور مشخص تحت عنوان «امور فرهنگی» آمده است که می‌توان این ۶ بند (یعنی بندهای شماره ۶۸ تا ۷۳) را در ۷ سرفصل زیر خلاصه کرد:

یک- تبیین ارزش‌ها و دستاوردهای انقلاب اسلامی و دفاع‌مقدس

دو- ترویج سبک زندگی اسلامی- ایرانی با تکیه بر اصلاح الگوی مصرف

سه- پایبندی به نقشه مهندسی فرهنگی کشور

چهار- تهیه پیوست فرهنگی برای طرح‌های مهم

پنج- حمایت مادی و معنوی از پژوهشگران و تولیدکنندگان آثار فرهنگی-هنری مبتنی بر فرهنگ اسلامی-ایرانی

شش- ترویج فرهنگ اسلامی- ایرانی در فضای مجازی و مقابله با تهدیدات این حوزه

هفت- توسعه شاخص‌های هویت اسلامی- ایرانی در ساختار عمومی کشور

مروری گذرا بر برنامه ششم توسعه که در ۴۵ تبصره توسط دولت نگارش یافته است نشان می‌دهد متاسفانه همچنان کلی‌گویی و عدم هدفگذاری شفاف و آشکار در برنامه‌ریزی فرهنگی کشور، به‌عنوان پاشنه آشیل این حوزه خودنمایی می‌کند. چنانکه در پیش‌نویس برنامه ششم، اگرچه در برخی از تبصره‌های به ظاهر اجتماعی و اقتصادی یا حتی سیاسی، به صراحت به اهمیت مفهوم «فرهنگسازی در برنامه‌ریزی» اشاره شده- و البته همین هم جای خوشحالی دارد- اما تبصره‌هایی که آشکارا به مسائل فرهنگی- هنری اشاره دارد، بسیار محدود است که اهم موارد مطرح‌شده در آنها به این شرح است:

یک- حمایت مادی و معنوی از نخبگان و پیشکسوتان فرهنگی-هنری

دو- ایجاد امنیت لازم برای آثار فرهنگی- هنری دارای مجوز

سه- ساماندهی دستگاه‌های فرهنگی دارای شرح وظایف متجانس و همگن

چهار- بازنگری و کاهش مقررات محدودکننده در حوزه فرهنگ

پنج- واگذاری تدریجی امور فرهنگی به بخش خصوصی، تعاونی، سازمان‌های مردم‌نهاد و شهرداری‌ها

شش- مرمت و احیای آثار فرهنگی- تاریخی

هفت- تولید گسترده آثار فرهنگی- هنری در راستای کاهش آسیب‌های اجتماعی

مرور این نکات نشان می‌دهد ستاد برنامه ششم توسعه در تدوین تبصره‌های مربوط به فرهنگ، آشکارا از برخی موارد مطرح‌شده در سیاست‌های کلی، مانند «نقشه مهندسی فرهنگی کشور»، «پیوست فرهنگی برای طرح‌های مهم» و «فرصت‌ها و تهدیدهای فضای مجازی» غفلت کرده است.

اکنون شایسته است برخی تبصره‌های برنامه ششم توسعه را با تفصیل مورد بررسی بیشتر قرار دهیم:

یک- در تبصره ۲۳ آمده است: «تمام دستگاه‌های اجرایی کشور موظفند به منظور حمایت از نخبگان علمی، فرهنگی و هنری کشور و تکریم پیشکسوتان حوزه‌های مذکور، ظرف مدت ۶ ماه برنامه‌های عملیاتی خود را طبق سند راهبردی کشور در امور نخبگان، تهیه کنند و از سال اول برنامه ششم به مرحله اجرا درآورند.» در این تبصره، علاوه بر آنکه مرز میان «علم» با «فرهنگ و هنر» مبهم است، به جای به کارگیری لفظ موجود در سیاست‌های کلی یعنی «تولیدکنندگان» از واژه «نخبگان» استفاده شده است که بر این مبنا حمایت عملی از بسیاری تولیدکنندگان خُرد و دلسوز در حوزه فرهنگ و هنر مغفول می‌ماند اما در عین حال به کارگیری عبارت «موظفند»، بسیار امیدوارکننده است، لفظی که در بسیاری از تبصره‌های بعدی جای خود را به «مجازند» داده است!

دو- در تبصره ۳۵ می‌خوانیم: برای تعالی و مقاوم‌سازی فرهنگی و همینطور بسترسازی فرهنگی و تحقق اهداف سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی و برای حمایت از تولیدات و محصولات فرهنگی، مذهبی و هنری فاخر، احیا و توسعه ورزش‌های بومی و صنایع دستی و میراث فرهنگی ناملموس در کنار ارتقای جایگاه و منزلت اصحاب فرهنگ و هنر، اقدامات زیر در طول برنامه ششم انجام می‌شود:

الف- دولت مجاز است در روند صدور مجوزها، بازنگری نماید و در زمینه کاهش ضوابط و مقررات محدودکننده تولید و نشر آثار فرهنگی هنری اقدام کند

ب- دولت مجاز است امنیت لازم برای تولید و نشر آثار فرهنگی- هنری دارای مجوز را طبق آیین‌نامه‌ای که تا پایان سال اول برنامه ششم توسعه به پیشنهاد مشترک وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و وزارت دادگستری تهیه شده و به تصویب دولت می‌رسد، فراهم کند.

ج- دولت مجاز است نسبت به هماهنگی، هم‌افزایی، ایجاد وحدت رویه و ساماندهی دستگاه‌های دولتی و نهادهای حاکمیتی دارای شرح وظایف متجانس و همگن در بخش فرهنگ اقدام کند که برای این منظور، کمیته‌ای شامل نماینده سازمان مورد نظر، نماینده شورایعالی انقلاب فرهنگی، نماینده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و نماینده وزارت علوم، تحقیقات و فناوری در کنار نماینده نهادهای تحت نظر رهبری، تشکیل می‌شود و مصوبات خود را به تایید شورایعالی اداری می‌رساند.

د- دستگاه‌های اجرایی مکلفند در راستای ضرورت واگذاری‌های فرهنگی و رسانه‌ای به بخش خصوصی، تعاونی و سازمان‌های مردم‌نهاد در طول سال‌های برنامه ششم توسعه (یعنی سال ۱۳۹۵ تا سال ۱۳۹۹)، حداقل ۲۰ درصد تصدی‌ها را در هر سال واگذار کنند.

باید گفت این تبصره، در عین حال که بسیاری از ابهامات تبصره ۲۳ را ندارد و به درستی هم روی بسیاری از مشکلات امروزی فرهنگ و هنر کشور از جمله «مقررات دست‌وپاگیر»، «عدم امنیت برای آثار»، «موازی‌کاری» و «فرهنگ دولتی» تمرکز کرده است اما استفاده از اصطلاح «مجاز است» به جای «موظف است»، نشان می‌دهد که اگر این موارد هم محقق نشود، کسی پاسخگو نیست و دوباره می‌توان گفت روز از نو، روزی از نو!

سه- تبصره ۳۶ اما می‌گوید: «به منظور اهمیت و ضرورت مرمت بناهای تاریخی فرهنگی، سازمان میراث فرهنگی موظف است اماکن تاریخی در اختیار خود را به شهرداری‌های با جمعیت بیش از صد هزار نفر واگذار کند تا مدیریت این مجموعه‌ها در اختیار آنان باشد. همچنین به دستگاه‌های اجرایی جهت بهره‌برداری از بناهای تاریخی - فرهنگی در اختیار خود یا واگذاری آنها به بخش خصوصی یا تعاونی، اجازه داده می‌شود. دستگاه‌های اجرایی در عین حال موظفند نسبت به مرمت و احیای آثار فرهنگی و تاریخی در اختیار خود اقدام نمایند.» این تبصره را می‌توان کامل‌ترین تبصره فرهنگی پیش‌نویس برنامه ششم توسعه دانست که همه موارد لازم در آن لحاظ شده است.

کوتاه سخن آنکه می‌توان امیدوار بود این اشکالات و ابهامات در بررسی نهایی دولت محترم یا در روند تصویب برنامه در مجلس محترم شورای اسلامی، رفع شود و همگان بویژه اعضای فرهنگی دولت و اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس، دقت و نظارت بیشتری را در این زمینه به کار گیرند.

رویدادها

عضو شورایعالی انقلاب فرهنگی عنوان کرد

وادادگی فرهنگی دولت در برنامه ششم توسعه!

عضو شورایعالی انقلاب فرهنگی با اشاره به مندرجات برنامه ششم توسعه گفت: دولت ۱۲ هدف مهم عنوان شده برای فرهنگ را در ۳ بند خلاصه کرده است. آیا این وادادگی و تهاجم‌پذیری نیست؟ آیا حراج فرهنگ محسوب نمی‌شود؟! به گزارش فارس، کبری خزعلی، عضو شورایعالی انقلاب فرهنگی افزود: در مجموعه برنامه ششم که برآیندی از فعالیت‌ها و برنامه‌های دستگاه‌هاست انتظار می‌رفت آن همه تلاش تجلی یابد اما درباره مجموعه‌ای که فعلاً با نام لایحه برنامه ششم تقدیم شده است هیچ اثری از این اقدامات و فعالیت‌ها وجود ندارد. همچنین اولویت‌های سرمایه‌گذاری در لایحه برنامه ششم توسعه مشخص نیست و سرمایه‌گذار نمی‌داند در کدام حوزه باید سرمایه‌گذاری کند. این عضو کمیسیون تلفیق برنامه ششم توسعه با تأکید بر اینکه دولت باید اصل لایحه برنامه ششم را به مجلس تقدیم کند، اضافه کرد: این رفتار دولت غیرقانونی است و کمیسیون نمی‌تواند صرفاً لایحه اجرای احکام برنامه ششم را بررسی کند. همچنین نباید دولت توپ را در بررسی برنامه ششم توسعه به زمین مجلس بیندازد، چون مجلس ظرفیت این کار را ندارد بلکه باید به قواعد بازی و قوانین عمل کند.

■■■

بیانیه شاعرانه در آیین اختتامیه نخستین کنگره شعر مدافعان حرم

آیین اختتامیه نخستین کنگره شعر مدافعان حرم با شعرخوانی استادان غلامرضا سازگار و محمد سهرابی، با سخنرانی حجت‌الاسلام امرودی و مدیحه‌خوانی سیدمجید بنی‌فاطمه در حالی برگزار شد که ۵ خانواده شهید مدافع حرم در این مراسم تجلیل شدند. به گزارش فارس، در ابتدای این مراسم محسن عرب‌خالقی، دبیر نخستین کنگره شعر مدافعان حرم درباره فعالیت این کنگره گزارشی ارائه داد و در ادامه این مراسم غلامرضا سازگار از اساتید برجسته شعر آئینی کشور که میهمان ویژه این مراسم بود، به شعرخوانی برای میلاد حضرت زینب(س) و شهدای مدافع حرم پرداخت. حجت‌الاسلام میثم امرودی، معاون فرهنگی- اجتماعی شهرداری تهران سخنران بعدی این مراسم بود که با اشاره به فرمایشات مقام معظم رهبری درباره شهدا گفت: رهبر معظم انقلاب فرموده‌اند مسؤولیت ما نسبت به شهدا ۲ چیز است؛ نخست حفظ نام و یاد شهدا و دوم ترویج فرهنگ ایثار و شهادت. حجت‌الاسلام امرودی افزود: باید بدانیم در شرایط کنونی که دور تا دور کشور ما را فتنه‌ها و ناامنی‌ها و زشتی‌ها و پلیدی‌ها گرفته است، ما اقتدار و امنیت و آسایش‌مان را مدیون جانفشانی شهدا هستیم. بخش شعرخوانی آیین اختتامیه نخستین کنگره شعر مدافعان حرم به قرائت اشعار برگزیده توسط شاعران برگزیده این دوره از کنگره اختصاص یافته بود و از بین ۱۴ برگزیده این کنگره ۱۲ شاعر شعرهای برگزیده را با بیان خودشان برای مخاطبان قرائت کردند.

■■■

اجرای انواع موسیقی سطحی در جشنواره فجر!

سی‌ویکمین دوره جشنواره موسیقی فجر شاهد آثار نازل و گاه بی‌محتوایی بوده و جز چند اثر شاخص از هنرمندانی چون چکناواریان و شهرداد روحانی، شاهد اجراهای سطحی و یک بار مصرفی هستیم که از جمله آنها از سوی گروه موسیقی بمرانی بوده است. گروه موسیقی بمرانی را با توجه به نوع رنگ‌بندی سازی‌شان، نمی‌توان در سبک موسیقی خاص قرار داد. با این حال موسیقی این گروه شباهت‌هایی به سبک کانتری دارد. موسیقی گروه بمرانی در عین برخورداری از جذابیت‌های لحظه‌ای تاثیر آنچنانی ندارد و به نوعی یک بار مصرف است یعنی مخاطب وقتی از سالن کنسرت خارج شد، به‌راحتی از آن فضا بیرون می‌جهد و همه حسی که از موسیقی گرفته را در همان سالن کنسرت جا می‌گذارد.

■■■

تغییر نام شبکه پویا به «کودک و نوجوان»

شبکه پویا با نام جدید کودک و نوجوان در دستگاه‌های گیرنده دیجیتال قابل دریافت است. از آغاز دهه فجر، گام‌های فنی راه‌اندازی شبکه کودک و نوجوان با ارتقای ابعاد تصویر از ۴:۳ به ۱۶:۹ برداشته شد و در پایان این دهه، با افزوده شدن نام شبکه کودک و نوجوان به فهرست شبکه‌های گیرنده‌های دیجیتال، شتاب بیشتری گرفت و در قدم بعدی، از هویت بصری شبکه کودک و نوجوان رونمایی خواهد شد.